

Dumnezeu pe primul loc (Hagai)

Textul de memorat: „Al Meu este argintul și al Meu este aurul. zice Domnul oștirilor.” (Hagai 2:8)

Gândul central: Mesajul lui Hagai este simplu: Care sunt prioritățile tale și de ce este atât de important să avem o ordine adecvată a priorităților?

Cartea lui Hagai este una dintre cele mai scurte cărți din Biblie și a fost scrisă într-o perioadă deosebit de grea din istoria lui Iuda. Exilații se întorseseră din Babilon de aproape douăzeci de ani, dar se părea că uitaseră motivul pentru care reveniseră în țară. Templul lui Dumnezeu zăcea în ruine, în timp ce ei își dedicau toate energiile construirii propriilor case.

În aceste condiții, profetul i-a îndemnat să se uite cu atenție la căile lor. Mesajul lui era simplu și logic: deși munceau din greu, nu câștigau mai nimic și totul se datora unei ordini greșite a priorităților. Era necesar să-L așeze pe Dumnezeu pe primul loc în tot ce făceau. Isus Însuși a spus: „Căutați mai întâi Împărăția lui Dumnezeu și neprihănirea Lui, și toate aceste lucruri vi se vor da pe deasupra” (Matei 6:33).

Și noi riscăm să ne lăsăm atât de prinși în lupta pentru supraviețuire, încât să uităm că prioritatea noastră numărul unu trebuie să fie împlinirea voinței lui Dumnezeu.

Semănați mult și strângeți puțin

1. Ce problemă este descrisă în Hagai.1:1-11? Care erau cauzele? Cum putem aplica acest principiu la situația noastră? Ne facem și noi vinovați de neglijență?

„Timp de peste un an, templul a fost neglijat și aproape uitat. Oamenii stăteau la casele lor și se luptau să-și asigure prosperitatea vremelnică, dar situația lor era de plâns. Cu toate că au lucrat cu toată puterea, n-au prosperat. Chiar și elementele naturii păreau să comploteze împotriva lor. Deoarece lăsaseră templul în paragină, Domnul le-a trimis o secetă distrugătoare peste ogoare. Dumnezeu le dăruise din belșug roade pe câmp și în grădini, grâu, must și untdelemn, ca dovadă a bunăvoinței Sale dar din cauză că ei folosiseră în mod egoist aceste daruri bogate, binecuvântările le-au fost retrase.” – Ellen G. White, *Profeți și regi*, p. 573

Hagai le-a arătat iudeilor situația în care se găseau. Munca în zadar era unul dintre blestemele care veniseră ca urmare a încălcării legământului cu Dumnezeu (Leviticul 26:16,20). Atâta timp cât nu acordau atenție acestei priorități, ei nu se puteau bucura de prosperitate.

Hagai avea un mare zel pentru Templul Domnului și visul lui era ca poporul să termine cât mai repede reconstruirea. Însă visul lui venea în conflict direct cu starea de mulțumire a celor cărora le păsa mai mult de confortul personal decât de templu. Marea preocupare a lui Hagai era Templul Domnului, dar oamenii erau mai preocupați de casele lor.

Prin lucrarea lui Hagai, Domnul dorea să îi facă pe copiii Săi sensibili la preocupările Sale. Dumnezeu nu putea fi onorat așa cum se cuvenea, atâta vreme cât casa Lui era în paragină. Templul din Ierusalim era simbolul prezenței divine în mijlocul omenirii căzute. Era semnul vizibil care îi arăta lumii întregi că numai Domnul este Dumnezeul cerului și al pământului. Cum mai puteau copiii lui Israel să dea mărturie despre El, atâta timp cât casa care îl reprezenta pe El (vezi Ioan 2:19; Matei 26:61) și întregul Plan de Mântuire era lăsată în paragină? Atitudinea lor față de templu era, de fapt, semnul unei probleme spirituale mai profunde: și nu mai erau conștienți de misiunea care le revenea în calitate de popor al Domnului.

Există aici o avertizare și pentru noi?

Cea mai mare făgăduință a lui Dumnezeu

2. Cum a răspuns poporul la solia lui Hagai? De ce era importantă unitatea pentru a duce la bun sfârșit lucrările? Hagai 1:12-14

De data acesta, conducătorii și poporul primesc imediat cuvântul din partea Domnului. Ei fac pregătiri, strâng materialele necesare și reiau lucrul la templu după numai trei săptămâni. Pe parcursul săptămânii următoare, ridică altarul și restabilesc serviciile de închinare (Ezra 3:1-6). În mai puțin de cinci ani, templul este refăcut.

Împărăția lui Dumnezeu nu înseamnă doar lucruri materiale, dar cartea lui Hagai ne arată că Dumnezeu Se folosește de lucrurile materiale (de exemplu, de clădiri) în scopuri spirituale.

Dacă succesul unui profet ar fi dat de promptitudinea cu care este primită solia sa, atunci Hagai este unul dintre profeții cu cel mai mare succes. Cuvântările sale îi pun pe oameni în mișcare. În numai o lună, lucrările la templu sunt reluate, iar poporul primește asigurarea că Domnul Însuși va ajuta.

Hagai 1:12-14 descrie reacția conducătorilor și a poporului la solia profetului. Cu toții au ascultat glasul Domnului, recunoscând că El vorbea prin Hagai. Ei „s-au temut de Domnul” (vers. 12) și au dovedit acest lucru prin faptul că I-au adus închinare și I-au acordat atenția cuvenită. În aceste noi condiții, Hagai le-a transmis un alt cuvânt din partea Domnului: „Eu sunt cu voi” (vers. 13). În clipa în care poporul a luat hotărârea de a asculta de Domnul, în locul cuvintelor de mustrare au venit cuvinte de încurajare. Prezența Sa în mijlocul lor îi asigura că aveau să primească toate celelalte binecuvântări. Afirmatia: „Eu sunt cu tine” ne trimite cu gândul la făgăduințele legământului pe care Dumnezeu le făcuse pe vremea patriarhilor și pe vremea lui Moise (Geneza 26:3; Exodul 3:12; Numeri 14:9).

Cea mai mare împlinire a făgăduinței „Eu voi fi cu voi” este întruparea Domnului Isus (vezi Isaia 7:14; Matei 1:23; 28:20). Meditează la ideea că Isus, Creatorul și Susținătorul acestui univers, a trăit în mijlocul nostru. Ce ne spune acest fapt despre valoarea noastră, deși suntem niște ființe atât de mici într-un univers atât de mare? Pregătește-te să prezinți răspunsul în cadrul Școlii de Sabat.

Nu vă temeți!

3. Ce evenimente sunt prezentate în Hagai 2:1-5?

La circa o lună după începerea lucrărilor la templu, Dumnezeu i-a trimis un cuvânt de încurajare rămășiței care, deși nu avea resurse corespunzătoare, luase hotărârea de a reconstrui Casa Domnului potrivit îndemnului profeților. Hagai i-a întrebat mai întâi pe bătrânii din popor cum li se părea templul reconstruit de ei față de templul care existase înaintea exilului. Răspunsul era evident: templul al doilea nu se ridica la splendoarea celui dintâi. Probabil că poporul era descurajat că nu putea construi un templu la fel de frumos ca al lui Solomon, dar profetul i-a încurajat pe cei ce formau rămășița să continue lucrările, pentru că Duhul lui Dumnezeu era cu ei. El i-a chemat să fie tari și să lucreze mai departe, fiindcă Domnul oștirilor era în mijlocul lor. Îndemnurile sale se aseamănă cu cele date lui Iosua după moartea lui Moise (Iosua 1:5-9). Nevoia lor de credință era cu atât mai mare, cu cât resursele lor erau mai puține și mai neînsemnate. Hagai a declarat că, în final, slava celui de-a doilea templu avea să o întrecă pe a celui dintâi. Făgăduința aceasta s-a împlinit atunci când a venit Acela care era mai mare decât templul (Matei 12:6).

Prezența Duhului Sfânt în mijlocul lor era o confirmare a continuității domniei lui Dumnezeu peste Israel. Același Duh care îi călăuzise pe Moise și pe bătrâni și care trimisese prin profeți solii inspirate Se afla în mijlocul rămășiței. Evlavia cu care au răspuns conducătorii și poporul era o dovadă a reformei spirituale care avusese loc. Duhul realiza lucrarea de reînnoire și de apropiere a lor de Dumnezeu. De asemenea, prezența Sa garanta primirea unor binecuvântări îmbelșugate. Profetul i-a încurajat să aștepte împlinirea deplină a făgăduințelor divine.

Hagai a vestit Cuvântul Domnului unui popor care a cunoscut vicisitudinile vieții și dezamăgirea dată de neîmplinirea speranței. El îndreaptă atenția oamenilor spre Dumnezeu, care, este credincios și care are încredere că ei vor fi cetățeni responsabili ai Împărăției Sale, stăruind în fapte bune și găsind, astfel, adevăratul scop și sens al vieții.

Un tânăr de 35 de ani, care nu mai credea în Dumnezeu, a scris o scrisoare de adio de 1 900 de pagini înainte de a-și pune capăt vieții. Printre altele, el spunea: „Fiecare cuvânt, fiecare gând, fiecare emoție revine la o singură problemă fundamentală: viața nu are niciun sens.” Cum reușesc credința noastră și dispoziția noastră de a asculta de Dumnezeu să dea sens vieții noastre?

Dorința tuturor popoarelor

4. Citește Hagai 2:6-9. Ce făgăduință este dată aici? Cum s-a împlinit ea?

„«Încă puțină vreme și voi clătina încă o dată cerurile și pământul, marea și uscatul; voi clătina toate neamurile; comorile tuturor neamurilor (*Dorința tuturor popoarelor – NIV; KJV*) vor veni, și voi umple de slavă Casa aceasta», zice Domnul oștirilor” (Hagai 2:6,7).

Prin Hagai, Dumnezeu a anunțat că urma să aibă loc o mare zguduire a popoarelor în ziua Domnului, când templul avea să se umple de prezența divină. Profetul i-a chemat pe contemporanii lui să nu mai privească la adversitățile prin care treceau și la sărăcia lor, ci la strălucirea Împărăției lui Dumnezeu spre care arăta templul.

Motivul principal pentru care poporul își dorea ca noul templu din Ierusalim să fie deosebit de frumos era acela de a-l face vrednic de prezența lui Dumnezeu. Totuși, potrivit acestui pasaj, Domnul era dispus să locuiască și într-un templu mai puțin frumos, pe care să-l înfrumusețeze prin însăși prezența Sa. Poporul nu avea de ce să se frământa cu gândul că nu va avea resursele necesare pentru a susține reconstruirea lui. Toate comorile sunt ale lui Dumnezeu, iar El promisesese să locuiască în templul cel nou. Domnul Însuși avea să îi dea frumusețe.

„Când poporul se străduia să-și facă partea și căuta o reînnoire a harului lui Dumnezeu în inimă și viață, solii după solii au fost date prin Hagai și Zaharia, cu asigurarea că această credință avea să fie răsplătită bogat, iar cuvântul lui Dumnezeu cu privire la slava viitoare a templului, ale cărui ziduri se înălțau nu avea să rămână neîmplinit. Chiar în această clădire urma să Se arate, la împlinirea vremii, Dorința tuturor popoarelor, ca Învățător și Mântuitor al omenirii.” – Ellen G. White, *Profeți și regi*, p. 577.

Dumnezeu a făgăduit că slava celui de-al doilea templu avea să fie mai mare decât slava celui dintâi. Dar slava aceasta nu se referea la frumusețea lui, ci la faptul că Isus Însuși avea să-l onoreze cu prezența Sa. În acest sens, templul lor avea să fie mai important decât Templul lui Solomon.

Citește Evrei 8:1-5. Templul pământesc, oricât de frumos, nu era decât o „umbră”, o ilustrare a Planului de Mântuire. Gândește-te că Domnul Isus slujește chiar acum în favoarea noastră în „adevăratul cort”, ridicat de Dumnezeu, nu de om. Cum putem învăța să apreciem mat mult importanța sanctuarului în Planul de Mântuire?

O pecete a Domnului

5. Ce făgăduință este dată în Hagai 2:23?

Ultimele două solii din partea Domnului sunt primite de Hagai într-o singură zi, cea de-a doua venind în completarea celei dintâi (Hagai 2:22,23). Aici Domnul avertizează asupra distrugerii împărățiilor și popoarelor în ziua judecății Sale. Însă tot în ziua judecății, Robul Domnului avea să îndeplinească lucrarea Sa de mântuire: „... te voi lua și te voi păstra [te voi face - NTR] ca pe o pecete.” Făgăduința aceasta se va împlini în mod plenar abia la a doua Sa venire.

Zorobabel, conducătorul politic al țării, este asociat aici cu împăratul David. El era descendentul lui, fiind nepotul regelui Ioiachin și moștenitorul legitim al tronului după robia babiloniană. În timpul împăratului persan Darius cel Mare, a ocupat funcția de guvernator al lui Iuda și a fost forța conducătoare din spatele activității de reconstruire a Templului din Ierusalim. Iosua, marele-preot din această perioadă, a avut și el o contribuție importantă la reconstruirea templului.

Profetul a declarat că Zorobabel avea să fie făcut o „pecete”, un obiect care reprezenta dovada autorității regale, dar și a calității de proprietar. Așa cum regele imprima pe un act oficial însemnul său cu ajutorul unui inel cu sigiliu, tot la fel Domnul avea să imprime pe întreaga lume însemnul Său prin intermediul lucrării Robului Său. Fără îndoială că Zorobabel a avut un rol esențial în reconstruirea templului, dar nu el a fost cel care a împlinit toate făgăduințele făcute de Dumnezeu prin Hagai. Scriitorii inspirați ai Evangheliilor arată către persoana și lucrarea lui Isus Hristos, fiul lui David și al lui Zorobabel, ca împlinire desăvârșită a tuturor făgăduințelor mesianice din Biblie.

6. Citește Luca 24:13-17, insistând în mod special asupra cuvintelor adresate de Domnul Hristos celor doi ucenici. Ce mesaj important le transmite El aici? Ce ne spun cuvintele Sale despre importanța cunoașterii profețiilor din Vechiul Testament? De ce sunt ele relevante și pentru creștinii de astăzi?

Studiu suplimentar

„Dar chiar și acest ceas întunecat nu era fără nădejde pentru aceia care își pusese încrederea în Dumnezeu. Hagai și Zaharia au fost ridicați ca profeți pentru a face față crizei. Prin mărturii mișcătoare, acești soli rânduieți de Domnul i-au descoperit poporului cauza necazurilor lui. Lipsa prosperității vremelnice era urmarea faptului că ei nu pusese interesele lui Dumnezeu pe primul plan, au declarat profeții. Dacă israeliții L-ar fi onorat pe Dumnezeu, dacă L-ar fi arătat respectul și cinstea cuvenită, făcând din construirea casei Sale

prima lor preocupare, ei ar fi chemat prin aceasta prezența și binecuvântarea Sa.” – *Profeți și regi*, p. 573, 574

„Templul al doilea nu era onorat cu norul slavei lui Iehova, ci cu prezența vie a Aceluia în care locuiește trupește toată plinătatea Dumnezeirii, care este Dumnezeu Însuși manifestat în trup. «Dorința tuturor popoarelor» venise fără îndoială în templul Său atunci când Omul din Nazaret învăța și vindeca în curțile sfinte. Prin prezența lui Hristos, și numai prin aceasta, cel de-al doilea templu îl întrecea în slavă pe primul.” – *Tragedia veacurilor*, p. 24

Întrebări pentru discuție

1. Prezentați răspunsul la întrebarea de la secțiunea de marți. Meditați la implicațiile venirii lui Isus și ale jertfei Sale. Ce înseamnă aceste evenimente pentru valoarea noastră personală? Ce deosebiri există între concepția despre om bazată pe aceste adevăruri și concepția evoluționismului ateist, atât de răspândită în multe părți ale lumii?
2. Isaia vorbește despre împăratul mândru al Babilonului care, prin puterea sa, făcea „să se cutremure pământul și zguduia împărățiile”. Prin ce diferă acestea de clătinarea pământului și de răsturnarea împărățiilor care va avea loc în ziua Domnului, potrivit profetului Hagai?
3. De multe ori israeliții de odinioară nu au ascultat cuvântul trimis de Dumnezeu prin profeții Săi. Pregătiți-vă să le împărtășiți membrilor grupei câteva moduri prin care poporul lui Dumnezeu de astăzi se împotrivește cuvântului trimis de Domnul.
4. Biblia arată clar că vechiul templu și sistemul lui de jertfe și-au pierdut valoarea o dată pentru totdeauna după moartea Domnului Isus. În comparație cu sanctuarul pământesc, ce aspecte în plus ne descoperă Evrei 8 și 9 referitor la lucrarea Domnului Hristos?